

నుకుతున్నారా కొన్ని మైళ్ళ అవతల ఒకమానవకళేబరం నదిలో దొరికింది దని ప్రతికలలో ప్రకటించబడింది పోలీసులు హుటాహుటి వెళ్ళి ఆ కవంతీసుకువచ్చి గుర్తుపట్టారు అది క్వీల్స్ ది

కిట్ విడుదలయి కొన్ని వారాలు గడిచినాయి అంతా బాగానే ఉన్నప్పటికీ తమయజమాని, నెల్ కనిపించలేదన్న విచారం అతనికి ఉంటూనే ఉన్నది వారి ఇల్లు చూచి నవ్వుడల్లా అతనికి దుఃఖంపొద్దుకు వస్తున్నది

ఇలా ఉండగా ఒకనాడు ఏ బెల్ కి అతని తమ్మునివద్ద నుంచి ఉత్తరం వచ్చింది ఆ తమ్ముడు పశ్చిమరాష్ట్రా లలో ఒక గ్రామంలో ఉంటున్నాడు ఆ గ్రామంలోనే ఉపాధ్యాయుడు, నెల్, తాత ఉంటున్నది కూడా నెల్ అంటే ఆ గ్రామంలో అందరికీ చాలా అభిమానము ఏ బెల్ తమ్ముడికిమరీన అతడు ఆ ఉత్తరంలో నెల్ సంగతి వ్రాశాడు ఆ గ్రామంలో అందరూ ఆ అమ్మాయిని దేవకన్య అంటారని వ్రాశాడు

ఆ ఉత్తరాన్ని ఏ బెల్ కిట్ చూపించాడు కిట్ ఆనందంతో గంతులు వేశాడు ఆ మరుక్షణమే నెల్ కోసం తాతకోసం ఇంకా అన్నీ పిస్తున్న "ఆ గంతుకుని" వద్దకు పోయి ఈవార్త చెప్పాడు ఆ ఆ గంతుకుడు ఎంతో సంతోషించాడు నెల్ తాతకి తను తమ్ముణ్ణి సంగతి అందరికీ చెప్పాడు

ఆమరునాడు ఏ బెల్, కిట్ ఆయన ఆ గ్రామం వెళ్ళారు అంతా కలుసుకొని మహానందం పొందారు అందరిలోకి ఎక్కువ ఆనందం పొందినవాడు కిట్ ★

(అయి పోయింది)

మాటలునేర్చిన గిత్తదూడ

గుత్తా బాపినిడు చౌదరి

ఒక గ్రామంలో వెంకయ్య అనే ఒక రైతు ఉన్నాడు అతడు చాలా మంచివాడు అతనికి వయస్సు మళ్ళినా వెళ్ళి కాలేదు అతనికి ఒక గిత్తదూడ ఉన్నది ఆ దూడ అతనికి నర్మము "ఈ దూడను ఇంత అందముగా సృష్టించినదేవుడు దానికి నోటి మాట కూడ ఇవ్వకూడదు?" అని వెంకయ్యకు ఆలోచనకలిగింది అది అసాధ్యమయిన విషయమని తెలిసి కూడా ఏదయినా ఒక ఉపాయం ఉండకపోతుందా అని సలహా కోసమై శరభయ్య దగ్గరకు వెళ్లాడు శరభయ్య వెంకయ్యకోరిక విని 'వెంకయ్యగారూ! మీకు పిచ్చి ఎత్త లేదుగదా? దూడ మాట్లాడాలా? ఏమి కోరికండీ మీది! ఎవ్వరన్నా వింటే నవ్వుతారు, ఊరుకోండి" అని మిత్రగా చివాట్లు పెట్టాడు వెంకయ్య సిగ్గుతో తలవంచుకొని అప్పటికి యింటికివచ్చాడు కాని ఆ ఆలోచన బుజ్జిలో తోలుస్తూనే ఉన్నది

సాధుల దగ్గర, యోగుల దగ్గర రకరకాల మహిమలు ఉంటాయని చెప్పుటారుకదా, అలా హిమాలయాలలోకి వెళ్ళి భక్తితో కోరుకుంటే ఏ సాధువైనా కనికరించకపోతాడా అని ఒకనాడు వెంకయ్యకి తోచింది వెంటనే హిమాలయా లకి ప్రయాణంకట్టాడు కంటికి కనిపించిన ప్రతిసాధువు కాళ్లుపట్టుకొని

ప్రతిమిలాడాడు చివరికి ఏలాగైతే నేం వెంకయ్య చేసుకొన్న పుణ్యం కొద్దీ ఒకసాధువుకనిపించి వెంకయ్య కోరిక తీర్చడానికి అంగీకరించాడు ఆ సాధువు ఒక మూలిక తీసి వెంకయ్యకి ఇచ్చి దూడకి తినిపించమని, వెంటనే దానికి మాటలు వస్తాయని చెప్పాడు

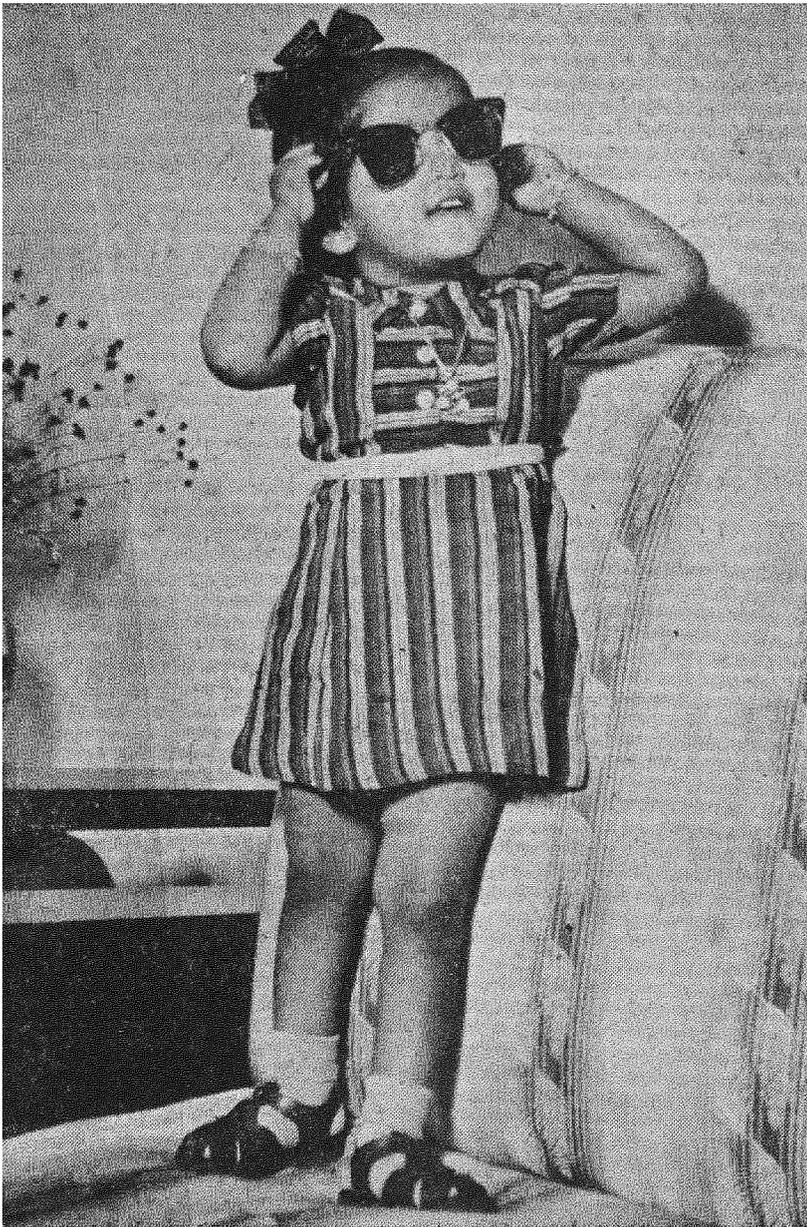
వెంకయ్య సంతోషంగా ఇంటికి వచ్చాడు, దూడ వెంకయ్యను చూడగానే బాలిగా సంతోషంతో అరిచింది "పాపం! ఇన్నాళ్ళనుంచి కనిపించలేదని ఎంత బాధపడిందో కదా!" అనుకొని, ఇకమీదట నీవు హాయిగా మాట్లాడుతావు, నీమనసులో ఉన్నదంతా చెప్పగలుగుతావు" అంటూ ఆమూలిక తినిపించాడు

ఆ దూడ వెంటనే నోరు విప్పి "ఇన్నాళ్ళనుంచి ఎక్కడికి వెళ్లారు?" అని అడిగింది

వెంకయ్య ఉచ్చిపోయి సంగతి అంతా చెప్పాడు "ఎండలో తిరగక హాయిగా వెళ్లి పాకలో పడుకో" అని తలదువ్వి చెప్పాడు

"అయ్యా! మీరు ఇంట్లో హాయిగా పరువుమీద పడుకోవటం వల్ల మీకు తెలియటంలేదు, ఆ ఎండుగడ్డిమీద పడుకొంటే తెగ గుచ్చుకుంటున్నది. కాబట్టి మీ పరువు ఒకటికాస్త పాకలో వేయిద్దురూ" అన్నది గిత్తదూడ

'ఓసినీ! ఎన్ని మాటలు నేర్చావే

“ఏమ్, నేను డిప్టీవ్ ని!”

★ మూలుగులనేర్పిన గిత్తదూడ ★

ఈనంగతి ఊళ్లో వాళ్లకి తెలిస్తే దృష్టి తగులుతుంది. పదవది అంటూ దూడను దొడ్లోకి తీసుకెళ్లి కట్టి వేశాడు.

వెంకయ్య ఆకలిగా ఉండి భోజనం చేస్తూ ఉండగా ‘ఏ మం తోయ్! వెంకయ్యగారు అని పిలిచింది దూడ.

‘ఏమిట!’ అంటూ నచ్చాడు

వెంకయ్య.

‘ఏమయ్యా! పెదమనిషి! నీ వొక్కడివే భోజనం చేసేవాడవను కున్నావా! మేమంతా మట్టిలో కలవ వలసిందేనా? ఏమయ్యా నీన్యాయ బుద్ధి! కొద్దిగా కుడితి, తెలగపిండి వట్టుకురా’ అని దూడ ఆళ్ళాపించింది.

వెంకయ్యమారు మాట్లాడక

దానికోరిక తీర్చాడు.

‘ఇది ఏమిటయ్య కుడితిలో నీళ్లు ఎక్కువ పోసుకొచ్చావు? కుడితి లో బట్టిచీట్లు వేయగానే నరిపోయిందనుకున్నావా? కాస్త దోస వీర, ఆనపకాయ ఏదోముక్కలు తరిగి వేయి. రుచిగిచి ఏమీ అక్కర్లేమా?’ అని దులఃపరించింది వెంకయ్యను దూడ. వెంకయ్య తెల్లబోయాడు. చచ్చినట్లు చెప్పినాను అన్నీ చేశాడు.

ఈ విధంగా ఆగిత్త వెంకయ్యను ప్రతినివయములోను సాధించటము మొదలుపెట్టింది.

ఒకరోజున వెంకయ్య మామూలుగా నిద్రపోతుండగా ‘ఏమయ్యా! వెంకయ్య గారూ! దోమలుకుట్టి చస్తున్నా’ అని గిత్తదూడ కేక వేసింది. నిద్రాభంగమై వెంకయ్య కోపంతో కర్రపుచ్చుకొని వచ్చి బడితపూజ చేయసాగాడు. గిత్త ఆ దెబ్బలుపడలేక ‘రామయ్యగారు! నీనయ్యగారూ! పుల్లయ్యగారూ! రక్షించండి బాబో చంపేస్తున్నాడు’ అని అరిచింది.

ఇరుగువారు గు వాళ్లు ఏ దొంగో పడి, వెంకయ్యను చంపేస్తున్నాడనుకొని తలొక కర్రపుచ్చుకొని చీకటిలో తెలియక దూడను బాదు తున్న వెంకయ్యను నెత్తిమూడు ముక్కలయ్యేటట్లు తగిలించారు.

‘చచ్చానురో బాబో! అంటూ వెంకయ్య గిలగిల కొట్టుకున్నాడు.

‘చచ్చావా? చావు’ అన్నది కోపంగా గిత్తదూడ. ఇరుగువారు గులు నంగతంతా తెలుసుకొని వెంకయ్య దెబ్బలకు కళ్లు కట్టారు.

దెబ్బలు తగ్గిన వెంటనే వెంకయ్య మళ్ళీ హిమాలయా పర్వతాల వైపువరుగెత్తాడు.

